

KAMARÁDKA ZA KAŽDĚDOU CENU

Ářter 1/2, 14 listopad 2017

Má la jsem jednu bezva kamarádku. Tenkrát, bylo to zrovna období, kdy jsem má la docela dost hluboko do kapsy. Spíš by se dalo napsat, že jsem má la ty kapsy zcela zašité :-). Ona, architektka, se v té době živila jako parádkáka na kolika chlapě, co občas pracovali na jaké té stavbě.

Te se se tomu říká "rekonstrukce". Jednou dávali staré byty "do rychtyku", pářipadně opravovali závady v těch nových. Občas chodila po práci ke mně na kus chleba. Protože jsme mály poměrně stejné chutě, dávaly si vzájemně i podobné dárky - jednou přinesla ona bandičku s drůbkovou (kousek od nás bejvalo Ářeznictví, kde ji vařili, a piškotem!), podruhé jsem jí dala bramboračku a kramfleky. Ona mi vyprávěla o té své práci - respektive o zájmech z oněch bytů... Dost často pracovala na úpravách starých Ářkovských nebo vinohradských budov a když mi vyprávěla, jak to tam vypadalo, pářipadně mne někdy vzala s sebou (byty byly zcela prázdné), pářipadně občas jak v Jiřkově vidějí... Vlastně jsem tak díky ní vešla do dávných Ářů... Neuvěřitelně vysoké stropy, pářekrásné úkrovy, pokojíčky pro služky, pokojíčky tajné - ano, mnohdy tam byly opravdu i místnky, které nebyly na první pohled vidět... Velké dveře mezi pokojem a vnitřní chodbou, dvojité - tedy jedny a po cca pářmetru druhé, úžasné kuchyně s vestavnými pářpajzly... Jo, te zpětně lituju, že nebyly mobily :-))). Trvalo asi Ářtácky roky. Ona má la semtam nějakého toho pářitele, tak že jsme se stýkaly pářeváženě jen v pracovní době. Když má la "sexuální pauzu" - zrovna jednoho z nich poslala k brdičce - tak někdy pářila na kafe i o víkend. Ten pářvih se odehrál pak jednu neděli, na kterou naplánovala velké poučení Prahou, které jsem má la absolvovat i s rodinkou. Děti byly zrovna v té nejhnusnější pubertě, tak že plán, že se budou dívat na staré pražské sochy, balustrády, zajímavé stavby, že najdeme pár kiláček jen proto, abychom jim ukázaly nějaké pradávne "útráky", je zrovna neláká. Mj. je dnes si na jeden supr vzpomínám: krásně strašidelný rohový patník stojí od pradávna ve Starém Městě na rohu ulic Husovy a Na Perštýně, dalším zajímavým je na roh brány do nemocnice Pod Petřínem - nároční ochranný patník ve tvaru velké boty - no, oběly jsme s dětmi těch patníků opravdu hafo... Když bylo k večeru, v nohách jsme mály pářt hodin po památkách, i já byla už ucabtraná, děti jak dvě otrávené mumie, navrhla jsem kamarádce, že dalším procházku necháme na pářím a vydáme se raději k domovu. Jenže ta mne pářekvapila velice, pářevelice striktním nařzením, že když už nám te svá a moudro (takhle pářesně to sice neřekla, ale vyznívalo to tak), že tedy se plán a program dodrží a hurá na to! Protože má pro nás je historie a historiky k tamějšmu karpatskému kostelíku sv. Michala... Byla též vzteklá, proto že má la věchno nastudované, s sebou je pář podle svých slov "vlekla" knížku s obrázkem vnitřku (byla to tenká brožovaná knížka), a tedy v Ářáděm pářipadně nehrozí!!! Byla jsem tak unavená, Ář moc dlouho neprotestovala, vyjely poslušně lanovkou nahoru, na kostelíček, oběly ho, vyslechly její nařvanou pářednášku a odebraly se věchni dom. A já se v té chvíli zařekla, že s ní už na Ářáděnou výpravu opravdu nikdy! Pářesně na tuhle situaci jsem si vzpomněla, když mi jiná kamarádka asi pářtýdnem smutně Ářkala, že jí na víkend pářijede na návěvu kamarádka s manáelem a dětmi. Jsou odněkud hranic se Slovenskem a rozhodli se právě te navěstít Prahu. Jenže "to oznámili" a tím "to haslo" ... Když jim kamarádka napsala, že má nemocná zřada, že leží a nemohla by se jim věnovat, striktní odpověď zněla: nevadí, má žeš a klidně ležet, hlavně že pářespíme, nakoupíme si a když tak ti i uvaříme... Kamarádce je tak mize sestra píchat injekce. Podotýkám, že kamarádka bydlí v garsonce a tahle "záplava" jí urážte moc nepomá. Ale - také se nedokázala vzepít a má tedy o budoucí víkend postaráno. Jo, já vím, tehdy jsem má la být kategorická, Ářict ne, a jet s dětmi dom. Ale - stejně jako ta má kamarádka souasná - jsem to nezvládla. Víte, jinak se Ář podobná situace později, když už je Ářlově k fit, ale v dané situaci, kdy je vám ouvej, je to tážké... Věšak tím to nařehdejš kamarádství ohořelo a později zvadlo zcela. Zařili/y jste také nějaké podobné?

d@niela